

Scénář k audioreportáži

6. 2. 2019

Zpracovali:

ZŠ nám. Míru 3, Brno

Petr Wudia, Adam Hochman, Aram Soghomonjan

Žák: Petr Wudia

V lednu roku 2019 nás pozvala na návštěvu paní Libuše Fialková, aby zavzpomínala na své dětství, mládí a co prožila v letech 1968/69. Narodila se na konci 2. světové války.

Paní Fialková:

„Byl konec války, bydleli jsme v Pisárkách, na velkých loukách kolem řeky byli ubytováni ruští vojáci. Moje maminka byla v očekávání, poblíž jejich bydliště stál dům, který obývaly jeptišky, tak nabídly mé mamince, aby se mohla ukrýt u nich. Oni tam měly tajný krytí.“

„A tak jsem byla narozena teda 9. května.“

Žák: Adam Hochman

Křestní jméno paní Fialkové - Libuše - souvisí také s osvobozením Československa.

Paní Fialková:

„Toto jméno mně vymyslely právě ty jeptišky. A řekly: „Když už je tady všechno české, tak dáme vaší dceři české jméno.“ „ A proto mně daly jméno Libuše.“

Žák: Aram Soghomonjan

Doba po válce nebyla lehká, ale lidé byli nadšeni, že jsou osvobozeni. Měli chuť do života, drželi pospolu, pracovali. K tomu vedli paní Fialkovou i její rodiče. Děti chodily do Pionýru.

Žák: Petr Wudia

V roce 1968 bydlela paní Fialková se svým manželem u rodičů a na události těchto let vzpomíná s pocitem velkého strachu.

Paní Fialková:

„Osudného 21. vběhla brzo ráno moje maminka do pokoje a plakala a říkala: Děti, je válka! Lidé začli panikařit, začli si dělat strašně velký zásoby.“

Žák: Adam Hochman

Letiště v Brně bylo obsazeno ruskými vojáky a po celém našem městě jezdily tanky. Obsadili mosty, továrny, rádio a další důležité budovy.

Paní Fialková:

„Ti ruští vojáci nebyli ani dostatečně informovaní asi za jakým účelem sem jedou, protože jim bylo navykládáno, že jako nám jedou pomoci. „

Žák: Aram Soghomonjan

Proti obsazení Československa vystupovali obyvatelé všech měst. I Brně probíhaly protesty, lidé tajně tiskli letáky. Odsuzoval se vstup cizích vojsk na naše území. Stalo se mnoho neštěstí. Paní Fialková popisuje příjezd tanků:

Paní Fialková

Tenkrát jsem zažila strašně velkej šok, ten první to natúroval na strašnou rychlost a jel do těch lidí. Z té velké vřavy tam těch lidí vystoupil pán, kterej takhle před sebou držel dítě – asi tak 4-5 leté a křičel: Tak jed', tak ukaž, co dokážeš! A to byl strašnej, to byl strašnej pocit. A tenkrát jsme se dozvěděli, že oni jako, když něco chtěli dosáhnout, tak opravdu do těch lidí stříleli.

Žák: Petr Wudia

Paní Fialková pro nás měla kromě svých osobních zážitků, nachystané dobové fotografie a noviny, které ukrývala. Její vyprávění nám přiblížilo, jak jsou principy svobody křehké.